

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

N

Ø

R

R

E

I

NR. 2 - 1975 - 67. ÅRGANG

S

BED OG ARBEJD

S

U

M

HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

DANMARKS
LÆSEBIBLIOTEK

BØN

»Så beder jeg dig, Herre Jesus, at dit velsignede navn må stå skrevet over alt det, som jeg nu går i møde. Jeg ved ikke, hvad der venter mig. Men jeg ved, at du vil være med mig, hvad der end hænder. Jeg takker dig for, at dit navn må stå skrevet over hver ny dag, over arbejdsdage og højtidsdage, over sorgens dage og sygdomsdage, over fristelsens dage og fremgangsdage, over svaghedsdage og over dødens dag, om det er din vilje, at den skal komme nu i år.

Vær mig nær, Herre Jesus. Da har jeg alt, hvad jeg mest trænger til«.

*Bo Giertz, sv. biskop
(i Att tro på Kristus)*

Hjemmets ansvar

Forældre kan bedrøves over ungdommens interesser, men lad der ligge en trøst i, at sæden sommetider overvintrer, før den gror og bærer frugt, men naturloven om, at intet gror, hvor intet er sået, er uomgængelig. Derfor er det forældrenes ansvar, at sæden bliver lagt i barnets sind, mens dette er modtageligt. Og det er ikke bare tomme ord, der er brug for. Hvis sæden skal have grokraft, må børnene fornemme, at det, forældrene gør dem delagtige i, virkelig har betydning for dem selv. Nerven og hjerteslaget i kristendommen i de århundreder, den har bestået, er de hjem, hvor forældrene – og vel først og fremmest moderen – har ført barnet ind i det fortrolige forhold til Gud, som de selv har levet på.

To meget vigtige ting hører især hjemmenes verden til: at lære børnene bønnens vej ved at gå den sammen, og at indføre børnene

i Bibelens verden, bibelhistorien. Det er noget, man ikke skal overlade til fremmede, og i øvrigt en oplevelse, man heller ikke må snyde sig selv for.

Man hører om forældre, som er angst for at »påvirke« deres børn; de skal selv tage stilling. Men man må dog vise børnene, hvor man selv har sine bærende værdier, ellers har børnene ingen vurderingsskala. Og så er det vigtigt, som det før er sagt, at børn ikke skal *sendes*, men *følges*, når de skal vænne sig til at komme i Guds hus.

Et hjemms forhold over for kristendommen er så fundamental, at det enten spærres eller åbner vejen for børnene og de unge.

*Biskop K. C. Holm, Odense
(Klip af Harboøre Kirkeblad)*

Vinterferiekursus

Ca. 100 deltagere på 2 kursus var langt over vor forventning, men en glædelig overraskelse.

Håber senere at kunne bringe udtalelser eller bidrag fra disse dage. De skabte kontakter kursister imellem, men de skabte også kontakter for skolen og øgede den i forvejen store skare af gamle elever.

Vi indbyder allerede nu til næste års kursus fra 14.–20. og fra 21.–27. februar.

Noter datoerne.

Ths. M.

Skoleåret 1976-77

og frem har mange indmeldelser. Vi modtager gerne flere, der på forhånd ved, at de gerne vil have deres børn optaget her. Henvendelser om program imødekommes gerne.

Ths. M.

Tur for »gamle« elever

Det er ikke nogen »strandtur«. Det er en studietur – midt i oplevelser. For manges vedkommende er der drømme, der kan gå i opfyldelse. Og for dem, der virkelig er interesseret i kulturhistorie, i menneskets måde at reagere på, at indrette sig på, at udfolde sig på, på godt og ondt, og ønsker lidt dybde i forholdet til »nutidsforvirringen«, er her en mulighed, der kan afsætte uforglemmelige indtryk. Og landskaberne er fyldt med rigdomme.

Rejseledere: Ths. Mogensen – Arne Rasmussen.

Hvorfor nu til Italien? Jeg ved det ikke. Jeg ved, at Hee kirke og Vedersø kirke – og Nr. Nissum kirke ikke ligger særlig langt herfra. Og landskaberne omkring Karup å – eller Odsherred er heller ikke langt herfra. Og ud ad mit køkkenvindue har jeg en udsigt, der ikke kan sammenlignes med noget som helst andet. Hvorfor rejse så langt? Jeg ved det egentlig godt. Det er Frans af Assisi, der lokker mig. Det er hans Solsang. Jeg vil se den sol. Jeg vil høre de fugle, som han kaldte »søstre« og »brødre«. Hvordan kan et menneske elske så meget?

Jeg tror, at jeg ved det, men jeg vil give ordet til Thomas Kingo. Der er lidt Frans i ham.

Vågn op og slå på dine strenge. Syng mig en dejlig morgensang. O, kære sjæl, stat op af senge. Gør med din tak en himmelgang.

Jeg ved ikke, hvor mange der modtager livet på denne måde. Jeg ved derimod, at vi er så optaget af kriser og af at finde det, der skal smides væk, at vi har gjort os selv blinde og døve. Er vi kommet i den situation, at vi ikke længere har noget at sige tak for? Er gaverne blevet »selvfølgeligheder«? Noget

tyder derpå – men hvordan skal vi så blive levende mennesker? Jeg tror ikke, at dette er muligt, inden noget dybt bliver til tak. Jeg tror ikke, at man bliver FRI, inden man opdager den fulde udstrækning af det, man skylder.

Kingo's salme er ikke udsprunget af en livsglæde, der er en øjeblikksstemning – men af en HOLDNING, der er opstået, da det virkelig er gået op for ham, hvilken sammenhæng han befinder sig i. Han vågner op. Han ser morgensolen. Han hører måske en fugl, der kvidrer. Han opdager, at han lever. Han opdager det, så det trænger langt ind i de inderste forudsætninger. Han kan kun sige tak. Og han begynder at synge. Udenfor venter problemerne. Han ved det. Han er ikke blevet befriet for dem. Rundt omkring raser »menneskekrigene«. Han ved det. Men han synger. Han er overvældet. Han kan kun sige tak. Og han møder dagen som et helt nyt menneske. Der er modgang. Der er medgang. Der er undergang. Men han møder disse realiteter i »sang«.

Det er »himmelsang«.

Det er kærlighed.

Som Mogensen sagde i en aftenandagt: hvis din dag bliver til tak, så lever du.

Er vi da »døde« allesammen?

Det er i hvert fald en holdning, der er blevet væk i »omstigningssamfundet«, hvor det meste iøvrigt bliver væk, inden man hverken når at sige goddag eller farvel.

Er solen da blevet væk? Er vinden blevet væk? Er træerne blevet væk? Er fuglene blevet væk? Kommer mælkebøtterne ikke igen? Er der ikke nogle små børn, der forundret griber efter lysstrålerne? Er gaven blevet væk, fordi vi har det for godt? Er vi så fattige?

Er vi blevet væk?

Men bare for at vi kan se en gren, der bevæger sig i vinden, er der tusindevis af kemiske processer, der samarbejder i os og resulterer i et synsindtryk, som ved hjælp af mange andre tusinde »indre processer« kan opfattes i vor bevidsthed – og vi kan sige: der er en gren, der bevæger sig. Er det ikke et lille under, der er uendelig stort?

Sig da tak – og slå på dine strenge. Det

er i allerhøjeste grad en NY holdning til livet, der er brug for i øjeblikket. Livet må genopdages. Intet mindre.

Det var det, som Frans gjorde. Og han kunne kun tjene. Og de mange spørgsmål, som han havde kæmpet med, og som de fleste stadigvæk kæmper med og gennemdiskuterer, også teologer, blev til nonsens. Deres udgangspunkt havde ikke længere nogen betydning. Han havde fået kærligheden.

Og var opstået fra »de døde«. Hvilket under.

Det er naturligvis en mærkelig måde at begynde en »rejsebeskrivelse« på. Men det var faktisk tanker omkring Frans af Assisi, der gav Mogensen og mig ideen til turen. Det er begrundelsen.

Personlig har jeg været de fleste af »stederne« før – og vil efter bedste evne arrangere rundture til fods og pr. bus. Tænk bare på Rom: Peterskirken, Vatikanmuseet, Il Gesu-kirken, Santa Maria Maggiore, Piazza, Navone, Colloseum, Katakomberne, Forum Romanum, Capitol, Fontana di Trevi, Engelsborg, Kapucinerkirken, Pantheon osv.

Arne R.

Efterskolen 1975-76

Vor vane tro har vi i januar måned udsendt en bekræftende skrivelse til alle indmeldte elever. Vor tids usikkerhed på de politiske områder har præget mange returbreve.

Ingen ved noget om de nye love – eller lovforslag – fra undervisningsministeriet. Ingen kan sige noget konkret om fremtidens undervisning og dens form. Realklassernes nedlæggelse har været på tale i flere år, men intet er sket. Bliver der som foreslået af ministeren – *valgfri reallinier* – eller bliver det noget andet? Ingen ved det.

Kommuneskolerne anbefaler og råder børnene til optagelse i realklassen, hvad de også har lov til at gøre. Det er også rigtigt, så længe en realeksamen er bedre anskrevet end en 10. kl.s statskontrolleret prøve.

Men det er urigtigt, når samme skoler tilskynder til denne optagelse ved at give udtryk for, at 10. kl.s statskontrolleret prøve ikke giver adgang til optagelse på HF, handelsskoler osv. og at udvidet teknisk forberedelse intet er bevendt.

Dette har bevirket, at vi har modtaget flere afbud end tidligere år. Disse afbud betyder, at pladser bliver ledige og de besættes sikkert igen. *Men det betyder også, at vi har sagt NEJ til henvendelser om optagelse.* Henvendelser fra gamle elever, der ønskede deres børn her.

Vi beklager det skete.

Der er tre ledige pladser til piger i 9. klasse.

Ths. M.

LÅNETILSAGN OG GAVER

Lånene:

Tilsagnene er nu på 65500 kr. Der er udsendt girokort til indbetalingen. Der er trykt et *lånebevis*, der så tilsendes långiverne som bevis og dokumentation for udbetalingen om 5 år.

Gaver:

Mange har benyttet den kontante form for solidaritet med skolen og har sendt mindre

eller større beløb. Disse er sammenlagt oppe på godt 10000 kr.

Resume:

Ovennævnte håndslag er af større betydning end summens størrelse. De betyder, at kredsen af ansvarlige omkring skolen er blevet større. Flere har medansvaret, og det er en væsentlig ting at vide dette fremover.

TAK!

Ths. M.